

[Finansministeren]

jeg har givet for selve budgetteringsgrundlaget, og ikke senere overhovedet rejst tvivl om denne sag.

Jeg tror, det er vigtigt, da dette spørgsmål også tidligere har været inde til debatter i Folketinget, at jeg er gået lidt i detaljer omkring det spørgsmål. Der er altså overhovedet ikke grund til at have bekymringer.

Hr. Camre spørger, om der nu vil blive besparelser på tobaksforbruget i ministerierne, den dag et nyt lovforslag fra indenrigsministeren, som er på vej til Folketinget, måtte blive vedtaget. Ja, det kan vel ikke undgås. Det er da klart, at de enkelte ministerier vil følge de love, Folketinget vedtager; ellers ville det jo se lidt besynderligt ud.

Jeg kan trøste hr. Camre med, at der allerede i dag på en række ministerkontorer ikke bydes tobak. Jeg kan også godt sige, at jeg tror, økonomiministeren og jeg er nogle af de sidste, der forhindrer, at der bliver budt tobak, men vi går ud fra, at vi uanset den lov, der måtte blive vedtaget i Folketinget, får lov til at ryge på vores eget kontor.

Tilbage står, at når det lovforslag, som er resultatet af folketingsbeslutningen vedtaget i Folketinget, går igennem, så vil der kunne registreres en eller anden form for besparelse, men det er ikke af den størrelsesorden, hr. Camre har forestillet sig. Nok om det.

SF har udarbejdet en række detaljerede ændringsforslag til finanslovsforslaget, og jeg vil godt sige til SF, som også andre ordførere har været inde på det, at rent finanslovt teknisk er der faktisk tale om et solidt stykke arbejde, for her er der manifesteret en klar politik, som man kan være for eller imod.

Jeg synes, at det svageste er forslagene om forsvarspolitikken og EF, som også har været inde i debatten i flere runder her i dag. Jeg synes, det er lidt for meget friløb, SF kører, ved på den ene side at sige: principielt mener vi, at vi skal afskaffe medlemskabet af EF og medlemskabet af NATO og afskaffe forsvaret. På den anden side kan vi godt se, det ikke kan lade sig gøre lige med det samme, og derfor vil vi ikke så gerne have, at I regner det med ind i de almindelige samfundsøkonomiske vurderinger. Jeg synes, det var rarere, om man her tonede rent flag, men det bliver selvfølgelig SFs egen sag.

Jeg synes, problemet med SFs forslag er et helt andet. Det er, hvordan man, hvis SFs politik blev gennemført, ville komme til at

opleve den samfundsøkonomiske udvikling. Der er som sagt givet nogle svar til finansudvalget, nogle såkaldte modelberegninger over den isolerede effekt af SFs ændringsforslag, også af Socialdemokratiets forslag.

Hr. Collet nævnte bl.a., at efter hans opfattelse burde man også i disse beregninger have taget højde for, at en stærk udvidelse af erhvervsbeskatningen naturligt vil gå ud over erhvervsinvesteringer og konkurrenceevne, og det er jeg enig i. Sådan svarer modellen altså ikke. Jeg drager uvilkårligt den konklusion over for mig selv efter den debat, jeg har været igennem i dag, at jeg ikke er sikker på, at det er nogen særlig god idé at lave disse modelberegninger på så snævert afgrænsede forslag, som der her er tale om.

Det, det jo drejer sig om, er: hvilken økonomisk politik vil de pågældende partier føre? Derfor skal jeg ikke gå ind i nogen yderligere kommentarer til det, jeg vil kalde modelberegningerne af SFs og S' ændringsforslag.

Men jeg vil sige til Socialistisk Folkeparti, at det samlede økonomiske program, vi har lavet vurderinger af og afleveret til finansudvalget for nogle måneder siden, viser – og det er jo det afgørende – at SFs politik vil medføre en kraftig vækst i de offentlige udgifter, en kraftig vækst i skattetrykket, en kraftig vækst i betalingsbalanceunderskuddet og en kraftig vækst i underskuddet på statsbudgettet. Det er det, det vil. Derfor hjælper det ikke, at Socialistisk Folkeparti besmykker sig med nogle ganske, anderledes kan det ikke være, pæne resultater af nogle isolerede beregninger af et sæt ændringsforslag til et finanslovsforslag. Det er naturligvis den samlede økonomiske politik, man skal måle det på.

VS påpeger selv, at deres ændringsforslag alene har til formål at markere principielle standpunkter og holdninger. Og det kan man jo også sige de gør. Tilskuddet til kongehuset og til Kirkeministeriet ville forsvinde, hvis de skulle få flertal. Det kan man da i hvert fald kalde principielle standpunkter. Jeg kan kun sige om de ændringsforslag, at de vist ikke får mange stemmer – gudskelov for det – i dette Folketing.

Fremskridtspartiets ændringsforslag er unægtelig spredte, og nogle af ordførerne har kritiseret Fremskridtspartiet for at være for unøjagtige og ikke gå tilstrækkeligt i dybden. Det kunne jeg også godt have lyst til, men